

NOVETATS EDITORIALS

BASAT EN L'OBRA DE G. LEROUX
El Fantasma de l'Òpera

LUMEN

Clàssic

► Francesc Miralles és l'autor de l'adaptació infantil d'*El Fantasma de l'Òpera*, en un llibre que ha il·lustrat Purificación Hernández. El fantasma era un misteriós personatge que atemoriria els actors, els directors i fins i tot els espectadors de l'Òpera de París. | **DdeG**

GEMMA LIENAS
L'amença del virus mutant

LA GALERA

Novel·la infantil

► Els pares de l'Emi i en Max han estat segrestats. L'única pista és un missatge en clau que, un cop desxifrat, portarà els protagonistes a viure grans aventures a cinc ciutats d'Europa, des de París fins a Istanbul. Descobriran que darrere hi ha la creació d'un virus artificial. | **DdeG**

CANDACE BUSHNELL
Los diarios de Carrie

MONTENA

Novel·la juvenil

► La publicació d'aquesta novel·la per a lectors a partir de 14 anys coincideix amb l'estrena a la gran pantalla de la segona part de la pel·lícula *Sexo en Nueva York*. El llibre entra en l'entorn familiar de Carrie, descobreix els seus primers amic i aventures amoroses. | **DdeG**

DIARI DE GIRONA

Lloret de Mar El Pere Torrent celebra la fi de primària a Port Aventura

► L'Associació de Pares i Mares d'Alumnes (AMPA) del centre d'educació infantil i primària Pere Torrent, de Lloret de Mar, ha organitzat per tercer any una excursió a Port Aventura per celebrar que l'alumnat de sisè curs ha acabat la seva formació abans de començar la secundària. Seixanta noies i nois van fer la sortida, organitzada i subvencionada per l'AMPA, acompanyats de mestres de l'escola.

DIARI DE GIRONA

Girona Premi literari per a alumnes del Sobrequés

► Dues alumnes de quart d'ESO de l'institut Santiago Sobrequés de Girona, Joana Salazar i Alba Comas -tutoritzades per Glòria Soler- han guanyat el primer premi del XV Concurs literari El gust per la lectura, que convoca el Departament d'Educació i es va entregar la setmana passada a Barcelona. El seu treball es va escollir entre més de 9.000 participants i van guanyar el primer premi de la categoria Sakura, caçadora de cartes, per a l'alumnat d'ESO. La Conselleria convoca aquests premis cada any, destinats als alumnes de Primària, Secundària i Batxillerat dels centres educatius de Catalunya.

SISENA HORA, SECRET D'ESTAT?

L'articulista manté les crítiques del sindicat que representa la implantació de la sisena hora als centres d'educació primària, en qüestiona els resultats educatius de la mesura i la vincula a l'execució de diverses retallades pressupostàries per part del Departament

Xavier Díez

USTEC-STES COMARQUES DE GIRONA

Decebedor sembla el resultat de les proves de sisè de primària passades aquest curs. Aquest sembla, en termes generals pitjor que l'anterior, i tot i que al llarg dels cursos precedents aquesta avaluació no existia, semblen resultats iguals o inferiors a les proves de competències bàsiques que se solien fer també en aquest nivell educatiu. Especialment sensible sembla l'aspecte de la lectoescriptura, consideren els seus responsables, tot afegint que caldrà fer alguns ajustos sobre aquesta qüestió, mentre insinuen que el professorat hi deu tenir alguna cosa a veure. Tanmateix, no tindrà res a veure que el mètode d'aprenentatge de la lectura i l'escriptura emprat majoritàriament a les escoles catalanes (el mètode anomenat Tederowski), complex i difícil d'aplicar, que requereix una estimulació paral·lela important, i que va ser prohibit a

França el 2006 per la seva provada ineficàcia, hagi estat promogut des del mateix departament?

Tanmateix, el més preocupant d'aquestes proves és l'efecte de la sisena hora a primària en el rendiment escolar. El nostre sindicat, tenint en compte que les investigacions independents elaborades per la UdG, la Fundació Jaume Bofill o la nostra secció d'estudis alertaven dels greus problemes generats en el funcionament de l'escola i la dinàmica de l'aula, va adreçar-se, per canals ordinaris i extraordinaris, al responsable de la prova de sisè, el Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu. Els vam demanar que, de la mateixa manera que analitzen els resultats segons el sexe dels alumnes, el tipus d'escola o la classe social de procedència, afegissin «segons si fan sisena hora», de la mateixa manera que també vam sol·licitar que incloguessin com a criteri d'anàlisi «l'escola rural» respecte de l'ordinària. Teníem motius per estar més que preocupats, perquè una recerca feta el curs anterior ens indicava que els centres que s'havien lliurat de fer la sisena hora incrementaven els seus resultats, mentre que les escoles que la venien aplicant des de feia temps experimentaven una petita reculada. La resposta del consell es va fer esperar... fins que les proves ja es van re-

alitzar! Amb una crítica resposta, el seu president argumentà que la sisena hora «difícilment es pot tractar com una variable causal dels resultats educatius».

La negativa a avaluar una mesura polèmica genera terribles dubtes. I més quan alguns responsables educatius d'alt nivell reconeixen que els centres que no feien sisena hora mantenien uns resultats superiors, de la mateixa manera que és un secret a veus que l'escola rural catalana té els millors nivells educatius de tot el Principat, per sobre de la mitjana finlandesa. Per què serveix, doncs, un Consell Superior d'Avaluació, aviat Agència, si es nega a avaluar? Quan la lògica desapareix, apareix l'especulació. I quan aquesta és documentada, una freda inquietud s'estén entre el sistema educatiu.

Una hipòtesi versemblant de per què els nivells educatius a la primària han reculat té a veure claríssimament amb la sisena hora. L'extensió d'aquesta mesura de clares intencions electoralistes (des d'un populisme de baixa estofa) va comportar canvis organitzatius interns importants. Es va reduir el nombre d'hores d'atenció a la diversitat, els desdoblaments, o el fet de treballar amb dos mestres a l'aula o per grups, que tot professional sap que són fonamentals a primer i segon precisament per

aprendre a llegir i escriure. Un altre factor encara més inquietant. L'estudi que servidor de vostès va coordinar el 2007, en el qual es va entrevistar, amb rigorosos criteris pedagògics i sociològics, a 1.257 professionals de l'educació, va detectar que la sisena hora suscitava més resistència i causava major indisciplina i cansament entre alumnes de procedència social baixa i mitja-baixa, de manera que vam descobrir que la mesura més emblemàtica del pacte tenia implicacions socialment discriminatòries.

El seguit de mesures que han acompanyat la implantació (aprofundir en la pèrdua de suports, increment de ràtios, o supressió de nombroses aules d'acollida) han acabat d'alimentar una explicació, cada vegada més ben fonamentada, segons la qual, els resultats decebedors dins la prova de sisè són un efecte buscat per les nostres autoritats educatives. En certa mesura, i com indiquen els estudis internacionals del pedagog belga Nico Hirtz per a les Competències Bàsiques, es buscava, amb «innovacions» d'aquesta mena, un aprofundiment de les diferències educatives, tenint en compte que, com apunta l'OCDE, en el futur immediat es preveuen un 20% de feines de l'estil «MacJobs» (que faria referència a l'alta tecnificació que denota una important marca d'ordinadors) amb un 80% de «McJobs» (en al·lusió a una coneguda cadena de menjar ràpid). En aquestes circumstàncies, la sisena hora, que Educació s'ha negat a avaluar (o ho ha fet i n'amaga els resultats) tindria com a objectiu devaluar el sistema educatiu.

Altres fets paral·lels no fan més que reforçar aquest argument que

recorda les novel·les d'espies. Els 2.900 mestres que van aparèixer per fer front a l'increment de l'horari de docència dels nens de primària van desaparèixer, amb escreix, de les aules d'acollida, dels serveis de psicopedagogia, dels reforços ordinaris, dels mestres d'educació especial, de les plantilles prestesament «sobredotades», dels batxillerats nocturns, i finalment, dels batxillerats de les zones socialment deprimides. En llenguatge popular, es podria dir que s'ha despulat un sant per vestir un altre, encara que els sants desvestits han estat precisament els més pobres, els més necessitats d'atenció educativa, els que més requereixen que el sistema educatiu compensi les desigualtats socials amb què els alumnes entren a l'aula. La sisena hora, doncs, no és que es tracti d'una mesura pedagògicament absurda, sinó que sembla una creació d'enginyeria social, que pretén fer en educació el mateix que les forces obscures del mercat estan fent amb la nostra economia.

I, finalment, la torna. Després que als docents se'ls rebaixi el salari, que es deteriorin les seves condicions de treball, que es castigui a les escoles rurals per la seva feina excel·lent, que s'exclouï del batxillerat qui més ho necessita... com s'explica que s'insisteixi a mantenir una mesura que amb els anys ha reforçat encara més la seva imatge negativa, especialment per l'experiència a peu d'aula dels mestres, que no oblidem, són els veritables experts educatius? La resposta que ofereixen els responsables educatius és el silenci, el secretisme, el menyspreu. Perquè en realitat, ens trobem amb un secret d'estat.